DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIX. ZATURDAG den 18den JANUARY 1851. No. 3.

Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad.

KARAKTERSCHETS VAN DEN KONING VAN PRUISEN. Een dezer dagen uit Berlyn te Parys teruggekomen voornaam persoon, die in de gelegenheid is geweest Koning Frederik Willem dikwerf en van naby gade te slaan, verhaalt van dien vorst het volgende: De Koning van Pruisen heeft in zyne stille gedachte steeds het tegendeel gewild van hetgeen hy door zyn gedrag en uiterlyke daden scheen te willen. Het was met een doel van despotismus, dat hy den onbesuisden loop van Duitschland op de baan der democratie zoo bovenmatig begunstigde; en zoo ook thans is het om zyn rugwaartschen gang naar den vrede met een schitterenden mantel te bedekken, dat hy zich aan zulke pralende krygs-demonstratien heeft overgegeven.

Oostenryk, hetwelk 's Konings zwakheid kent, en zyne eigenliefde wil sparen, heeft het plan uitgedacht van de byeenroeping eener Duitsche Bondsvergadering te Dresden, ten einde hem den tyd, de middelen, het voorwendsel te laten, om van zyne dwaasheid terug te komen. Maar [illegible] wil aantoonen, zegt de diep denkende verhaler, is dat de tegenwoordige daadzaken slechts de natuurlyke voortbrengselen zyn van een stelsel, of liever van het karakter, van Frederik Willem. Zie hier den sleutel van dat karakter:

De koning van Pruisen is noch ligtzinnig, noch onwetend, noch oppervlakkig, noch onbekommerd om zyn eigen belang. Hy is integendeel met een uitmuntend verstand begaafd, zeer welsprekend en zeer bekwaam. Hy kent byna al de talen van Europa en dat wel grondig. Zyne even diepe als veelvuldige kennis grenst aan geleerdheid; zyn smaak voor de kunsten kan uitstekend, zeldzaam en inderdaad koninklyk genoemd worden.

Behalve dat hy redenaar, geleerde en kunstkenner is, bezit hy een edel hart, en is hy vervuld met godsdienstige gevoelens en grootsche denkbeelden; hy is de Karel Albert van het protestantismus.

Hetgeen ik hier heb gezegd, betreft meer byzonder den mensch; maar nu iets van den Koning. Frederik Willem is een absolutist. Niemand haat de Duitsche revolutie meer dan hy en niemand zoude beter dan hy in staat zyn geweest haar te overwinnen, indien niet eene onmisbare hoedanigheid, het gezond verstand, hem hadde ontbroken.

De Koning van Pruisen, en dit is in stryd met zyne daden, gelooft aan zyn gezag, aan zyn regt, even als Lodewyk XIV; aan zyne zending, even als Jeanne d'Arc; maar door gebrek aan gezond verstand is hy de dienaar geworden en heeft hy zich blootgesteld de overwonnene te worden van den revolutionairen geest, dien hy veracht;—hy die hem heeft opgewekt.

Als Kroonprins bood hy oppositie aan het gouvernement van den overleden Koning, dien hy beschuldigde te vele tusschenpersonen tusschen het volk en hem te laten bestaan. Dit intermediair, hetwelk Frederik Willem wenschte te ondermynen en te vernielen, gelyk Richelieu en Lodewyk XIV den adel wilden vernietigen, ten einde alleen meesters te zyn, even als de graaf van Provence in 1787 en 1788 zwoer geestelykheid en adel te vernietigen door de verdubbeling van den derden stand: dit intermediair bestond in den administratieven slagboom, die, gelyk men weet, nergens hooger, digter en steviger was gevestigd dan in Pruisen.

In de administrative organisatie, welke men in onze dagen gewoon is met den naam van verachtelyke en vernederende bureaucratie te bestempelen, heeft Frederik Willem eene lastige dienares-meesteres gezien, welke hy zich ten doel heeft gesteld af te schaffen, en waartoe hy niet vreesde zelfs de wanhopigste middelen te baat te nemen, namelyk die andere dienares-meesteres, de populariteit, in de democratie te hulp te roepen; een onzinnig ontwerp, eene hersenschimmige hoop, wier begoocheling hy weldra begon te ontwaren.

Frederik Willem wenschte zich van het volk te bedienen, om de bureaucratie te verdryven, zich voorbehoudende om later het daartoe gebezigde werktuig te vernielen en meester te blyven van het bestuur, meester van de revolutie, meester eindelyk in zyne staatshuishouding. Ziedaar de grondslag zyner politiek.

Ook de adel stak hem in zekeren zin in de oogen. Voor de afschaffing der bureaucratie en verduistering van den adel had hy het volk, en om het volk in toom te houden had hy de armee, een schoon, volmaakt georganiseerd, gedisciplineerd en koningsgezind leger.

Deze laatste hoop moet nu door het mobiel maken der reserve verwezentlykt worden.

Het geheime voornemen des Konings, om alles ter neder te vellen, ten einde alleen meester te blyven en de teugels des bewinds zonder tusschenpersoon te voeren, blykt uit al zyne staatkundige bewegingen, wendingen en draaijingen, die anders onbegrypelyk zouden schynen. Hierdoor laat zich verklaren, waarom de gelukkiglyk in de hoofdstad bedwongen dreigende opstand vervolgens weder door Frederik Willem werd aangewakkerd; hierdoor is verklaarbaar, waarom de Koning zelf de revolutie weder in het leven heeft geroepen, die op het punt was om hem van den troon te bonzen.

Daar verheft zy zich op zyn bevel, en sleurt de administratie en hetgeen van den adel was overgebleven, met éénen ruk omver; maar zoodra zy zich verstout tot den Koning te zeggen, dat hy voortaan zal regeren door de gratie des volks, teekent Frederik Willem de ordonnantie, waarby het Pruisische parlement wordt uiteengejaagd, gelyk men eene ongeoorloofde vereeniging of eene zamenscholing in de straten uit een jaagt; en met dezelfde pen, die de verdryving der nationale vertegenwoordiging heeft onderteekend, schryft hy zelf, zonder eenige meerdere omstandigheden, eene geoctrooijeerde staatsregeling.

Lees die Koninklyke Grondwet, en gy zult zien, dat Frederik Willem daarby zyn oorspronkelyk doel, het nedervellen van alle intermediaire gezag tusschen het volk en hem niet uit het oog verliest. De democratie heeft daarin ruim spel; het volk is alles, kan alles, doet alles; de volksvryheden zyn zonder tal; de Koning heeft slechts zeer weinig voor zich behouden, maar in dat weinigje ligt een zeer degelyk regt besloten, want het zegt, dat de Koning, by ontstentenis der Kamers en in omstandigheden, waarvan hy de beoordeelaar is, zich de wetgevende magt kan toekennen, dat hy de werking van elk artikel der constitutie kan schorsen.

Rusland heeft intusschen begrepen, dat de vernietigde bureaucratie een veel minder lastige nabuur was dan het constitutionalismus. Ik heb niet gaarne, zeide de Czaar tot den Koning van Pruisen, dat eene wetgevende kamer, eene drukpers en verkiezingen zich zoo zeer in myne nabyheid bevinden. Gy zult dat alles al verder en verder door het hertogdom Posen nog in Polen doen komen.

Sedert dat oogenblik is de Czaar in de oogen van Frederik Willem een al te bereidvaardige nabuur, om zyne vernederende voogdyschap op hem te doen drukken, gelyk de Koning van Pruisen aan den Keizer een fantastisch, vermetel en eerzuchtig buurheer toescheen.

De meergenoemde berigtgever vergelykt den Koning van Pruisen by Caussidière, die beweerde orde te willen doen geboren worden door wanorde; zoo wil ook Frederik Willem magt scheppen door de revolutie.—

Wat Rusland betreft, zegt de verhaler, dat is geduldig, dit wacht, dit zal men zelfs, indien het noodig zy, eene beleediging zien verkroppen met die fierheid der kracht, welke weet, dat de beleediging nooit te ver zal gaan; de Czaar volhardt, naar zyne meening, met evenveel yver in den vrede, als Groot-Brittannie gewoonlyk aanwendt in het dryven tot oorlog.

Ik heb dus, zegt de verhaler, aangetoond, dat de Koning van Pruisen, overeenkomstig zyn karakter, zynen wensch naar vrede verborg onder het gedruisch eener wapening in massa. Ongelukkiglyk is dit al wederom eene soort van beroep op het volk, en de beweging zal ook ditmaal niet zoo gemakkelyk te bedaren als te verwekken wezen. Kinderen moeten niet met vuur en Koningen niet met volksmassa's spelen. Wanneer de volken in beweging komen, weten de Vorsten niet hoever zy gaan, en er zyn niet altyd wonderen, die hen redden.

Duitschland levert in dit oogenblik een in de geschiedenis weêrgaloos schouwspel op. Van den kant der vorsten en kabinetten wendt men alle mogelyke pogingen aan, om oorlog en omwentelingen te weeg te brengen; van den kant van het volk spant men alles in om het oefenen van verdraagzaamheid, geduld en gehoorzaamheid tot het uiterste te dryven, ten einde de rust en den vrede te behouden.

Daarom gelooft men aan geen oorlog; want het volk schynt vast besloten te hebben, de verblinde vorsten van ieder voorwendsel te berooven, om door eene gewapende tusschenkomst het vuur te ontsteken, hetgeen dan ook weldra Duitschland zou blakeren. In het keurvorstendom Hessen zyn zelfs de laatste maatregelen niet in staat geweest aan de langmoedigheid des volks palen te stellen, en de hoop, dat een opstand in Hessen Darmstadt eene gewapende tusschenkomst zou provoceren, is verydeld geworden, doordien de Hessen hunne volksvertegenwoordigers in hunne oppositie tegen de regering niet gevolgd zyn, maar de belastingen betalen, ofschoon dezelve door de kamers niet werden toegestaan en alleen ten gevolge van een buiten twyfel willekeurig besluit van den groothertog geheven worden.

De hertog van Brunswyk schreef aan Oostenryk, als antwoord op de uitnoodiging om aan den bond deel te nemen, dat de bond niet meer zonder toedoen der kamers der verschillende Duitsche staten kan hersteld worden. De tyding van een verdrag tusschen de hoven van Weenen, Stuttgardt, Dresden en Munchen, schynt zeer weinig te beduiden te hebben, zoolang de volksvertegenwoordigers van Saksen, Beijeren en Wurtemberg daarin niet hebben ingewilligd. Men zal nooit gelooven, dat de gemelde hoven door een oorlog met Pruisen alles zouden willen op het spel zetten; want er is, na de voorvallen in Hessen geen twyfel meer mogelyk, over den uitslag, welken een oorlog in Duitschland, die weldra een oorlog van dit land tegen Rusland zoude worden, nemen zou.

Het oogmerk der Oostenrykschе kuiperyen is, Pruisen vrees aan te jagen, en dit heeft tot nu toe tamelyk wel mogen gelukken; maar de kruik zou wel zoo lang kunnen te water gaan tot ze breekt; want Pruisens langmoedigheid moet toch daar een einde nemen, waar de uiterste grenzen zyner *dynastieke* eer aanvangen. Wat de eer van het volk aanbelangt, de palen er van zyn lang door de inwilligingen aan Oostenryk overschreden.

Pruisen weet verder dat er in een algemeenen oorlog in Duitschland nog iets anders zou moeten gered worden dan zyne dynastie, het monarchaal stelsel namelyk, hetwelk door het gedrag der hoven — het zou dwaasheid zyn het te ontkennen! — zelfs in de gemoe-

deren der meest gematigden, een gevoeligen stoot geleden heeft.

Oostenryk en Rusland denken het monarchaal stelsel daardoor te redden, dat ze Duitschland in een puinhoop veranderen.— Zonderlinge liefhebbery, op puinhoopen te willen regeren! Men gelooft toch, dat de tyden der Attilas zoo tamelyk voorby zyn!

De *Const. Zeitung* meldt uit Kassel hetgeen volgt: De Keurvorst van Hessen wordt door zyn eigen schoonzoon, de Graaf v. Isenburg-Wächtersbach van valschheid aangeklaagd! De byzonderheden van deze nieuwe bydrage tot de Keurhessische vorstengeschiedenis, zyn de volgende: Het huwelyk van den Graaf v. Isenburg-Wächtersbach met de oudste dochter van den Keurvorst, werd altyd als een zeer gelukkigen echt daar te lande geroemd, tot dat de terugkeer van Hassenpflug naar Hessen, waardoor zoo menige familie in het ongeluk geraakte, ook in het gezin van den Graaf Isenburg de aanleiding werd tot heillooze tweedragt. De Graaf, een braaf man in de volste beteekenis van het woord, konde niet nalaten zyn afkeer over het schandelyke gedrag van Hassenpflug te kennen te geven en het den Keurvorst ten kwade te duiden, dat hy met zoodanig mensch gemeene zaak maakte.— De Gravin gevoelde zich door dit verwyt beleedigd, en zoo ontstond eene spanning, die tot eene formele vriendschapsbreuk overging, toen de regering hare verachtenswaardige maatregelen ten top voerde en alle eerlyke mannen des lands dwong zich geheel van haar af te scheuren. Insonderheid werd het manhaftige gedrag der militairen een steen des aanstoots voor alle tusschen regt en hofgunst wankelende mannen. De graaf Isenburg schaarde zich, gelyk te denken was, aan de zyde der militairen, terwyl zyne gemalin, zoo als te begrypen is, de zyde van haren keurvorstelyken vader koos. Reeds sprak men van eene aanstaande echtscheiding, toen onlangs eene tyding ter oore kwam van den graaf, welke, ofschoon sints lang in vele kringen bekend, nimmer openbaar is geworden, namelyk dat de Keurvorst, ter geheimhouding van de daadzaak dat zyne oudste dochter (de gravin van Isenburg) reeds voor zyn huwelyk met de gravin Schaumburg was geboren, eenen geestelyke in de omstreken van Fulda door omkooping heeft bewogen eene valsche doopcedul af te geven. De graaf Isenburg doet thans den Keurvorst een proces aan wegens vervalsching van de doopcedul zyner dochter, vermits de graaf de bewyzen in handen heeft, dat zy voor zyn huwelyk geboren en derhalve van de erfopvolging verstoken is.

LONDEN, 31 *Oct.* Daar het heden de laatste dag was tot het verleenen van ruimte op de tentoonstelling van 1851, was de aanvraag zoo geweldig, dat verscheiden aanvragen moesten worden afgewezen. De city van Londen zal meer dan 1000 voorwerpen naar de tentoonstelling zenden, Westminster nagenoeg evenveel en de overige gedeelten van Londen insgelyks eene ontzettende massa.

Het bestuur der groote tentoonstelling heeft aan alle Engelsche inzenders van voorwerpen by circulaire doen weten, dat de aanvragen om plaatsruimte in de laatste dagen zoo menigvuldig zyn geweest, dat het gebouw niet toereikt en dat men genoodzaakt zal wezen, zooveel zulks uitvoerbaar zal zyn, om de aan ieder voor zyne in te zenden voorwerpen toegewezen plaatsruimte in te krimpen.

Een welgesteld particulier persoon heeft eene belooning van 100 guinjes uitgeloofd voor de beste verhandeling over den fisieken en morelen invloed der tentoonstelling van 1851.

— In de *Shropshire Conservative* leest men de volgende beschouwing van Londen in 1851. Een vreeselyke brand, bykans de helft der City en een groot gedeelte van Westminster in de asch gelegd. Zwermen vreemdelingen, tuk op roof en moord, verwoesting overal. Met eene zamenhooping van anderhalf millioen menschen, zullen het rumoer en de vernieling de tentoonstelling van 1851 de grootste doen zyn, welke immer ter wereld is gezien. Engeland heeft zyne moordende vyanden, die het in den oorlog niet kunnen bestryden, maar die nu eene gelegenheid zullen hebben, om eene wezentlyke ramp over ons te werpen. Hr. Ms. ministers mogen op hunne hoede wezen; want het is niet onmogelyk, dat de eene of andere noodlottige zamenzwering thans wordt bekookt. Die gewaarschuwd is, is voorbereid!

— 4 *Nov.* Gelyk men weet wordt ieder jaar te Londen een nieuwe lord mayor verkozen, die by zyne installatie een luisterryken optogt houdt. Ditmaal zal de stoet eene merkbare verandering ondergaan. De gewapende soldaten, die vroeger den trein openden, zullen worden vervangen door trompetters te paard, waarachter *de vrede*, tusschen twee pages en vergezeld door de vier werelddeelen Europa, Azie, Afrika en Amerika. Daarachter volgen: een paard, een kameel, een olifant en twee Amerik. herten; eenige andere paarden door pages geleid en dragende de zinnebeelden van nyverheid, schoone kunsten en koophandel; een zegewagen, getrokken door zes isabella-kleurige paarden, waarop eenige matrozen gezeten en gevolgd door twee allegorische figuren, voorstellende de eene Groot-Brittannie, de andere den voorspoed. Eene kompagnie soldaten zal den trein sluiten. Wat de drie rytuigen betreft, welke men voor den lord mayor gereed maakt, deze zullen allerkostbaarst ingerigt en versierd zyn.

— Men spreekt van de vorming te Londen van eene vereeniging der voornaamste industrielen van Europa, die den naam zal aannemen van *congres der uitvinders*. Dit congres moet tot hoofddoel hebben, om tusschen de verschillende landen eene wederkeerige overeenkomst tot stand te brengen, ten einde aan de uitvinders de vruchten hunner ontdekkingen te verzekeren en eene algemeen geldende wetgeving op de octrooijen van uitvinding vast te stellen.

Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden.

Beschikking van Dingsdag, den 24 December 1850 No. 514.

DE GOUVERNEUR,

Gezien art. 18 van het Reglement van Administratie voor het eiland Aruba.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat by wyze van proefneming, ter aanmoediging van den uitvoer en ter begunstiging van den teelt van vee op Aruba, art. 18 van het Reglement van Administratie en bestuur voor het eiland Aruba dd. 31 December 1823 / 20 January 1824, gedurende het jaar 1851, voor zoo verre buiten werking wordt gesteld, dat de uitvoer van vee zal kunnen geschieden *vry* en zonder betaling van eenige regten.

Afschriften, enz.

De Gouverneur voormeld,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 17 January 1851.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt hierby bekend gemaakt, dat by beschikking van heden No. 20 bepaald is, dat van en met Maandag, den 20 dezer af aan, de wimpels, welke by den repetitietelegraaph gebruikt worden tot aanwyzing van de windstreek, zullen vervangen worden door de volgende vlaggen;

de kleuren *staande* en van den vlaggestok afgerekend, beteekenen als:

Rood–Blaauw——Noord.
Rood–Geel——Oost.
Blaauw–Rood——Zuid.
Geel–Rood——West.

de kleuren *liggende* en van boven af gerekend:

Rood–Blaauw——Noord–Oost.
Rood–Geel——Noord–West.
Blaauw–Rood——Zuid–Oost.
Geel–Rood——Zuid–West.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 17 January 1851.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Cecilia Martis van Cruger.	Altagracia Pereira y Perez.
Helena de Graaff.	David Pardo Jr.

Curaçao den 17 January 1851.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Inschryving voor Tarwe Meel.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *Twaalf duizend ponden tarwe meel, gaaf en goed*, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver, byaldien de prys aannemelyk is, die leverancie worden verleend.

De beslotene biljetten van inschryving zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op Dingsdag, den 21 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 17 January 1851.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BY het Bestuur van Bonaire benoodigd zynde eene hoeveelheid van meer of min *zes honderd schepels Mais, gaaf en goed, aldaar te leveren voor den 23 dezer*, zoo gelieven de genen, die genegen zyn dezelve te leveren, zich op Dingsdag, den 21 eerstkomende, des voormiddags uiterlyk te elf ure, met beslotene biljetten te vervoegen ter opgemelde Administratie.

De leverancie van het opgemelde artikel zal worden toegestaan aan den gene, die het voordeeligste bod zal hebben gedaan, onder de bepaalde voorwaarde nogtans, dat by aldien de te Bonaire aangebragt wordende Mais, als niet gaaf en goed bevonden, door het Bestuur aldaar mogt worden afgekeurd, de leverancier alsdan genoegen zal moeten nemen, dat de benoodigde hoeveelheid Mais voor zyne rekening worde aangekocht.

Curaçao den 17 January 1851.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om op haren naam aan niemand hoegenaamd eenig crediet te verleenen zonder een door haar onderteekend schriftelyk bewys.

Curaçao den 17 January 1851.
WED. E. B. PENNY.

MR. HUMPHRY respectfully announces to the ladies and gentlemen of this place, that he has taken rooms above the school of Mr. PYPERS, where he intends to remain for some time.

From past experience he feels confident in recommending galvanic electricity as a curative agent, it having been used with the utmost success on persons afflicted with rhumatism, nervous-headache, deafness and nervous deseases generally, who have been cured by the application of galvanism, when all other remedies failed.

Afflicted who wish to make use of this opportunity are invited to call and try from nine until eleven, and from two until five, when Mr. HUMPHRY will be at his rooms and at their disposal.

The price of an application is *f* 1.— that of a visit and application at home *f* 2.— paid when the application made.

Mr. HUMPHRY also engages himself to give lectures on galvanism and electricty in the evening at private houses; persons desiring it, are invited to call on Mr. HUMPHRY for the arrangement.

Curaçao January 16th 1851.

CALLAR UNA VERDAD ES TAN MAL COMO DECIR UNA MENTIRA.

Esta macsima que no será dezaprobada sino de corazones envidiosos, recibe su fuerza del célebre ADDISON.

Al Señor Redactor del *Curaçaosche Courant*.

Permítase nos hacer úso de sus tipos para dar publicidad á la agradable imprecion que ha dejado en nosotros, *Antiguos Masones*, visitadores de la respetable Lógia PERFECTA IGUALDAD, la festividad del aniversário de su instalacion, que túvo lugar el Domingo doce de los corrientes.

Comensaremos Sor:, con decir la verdad. La ereccion de una Lógia en esta Isla, donde hace tiempo yacian abandonados los dulces consuelos de la masonería, nos hizo participar de la duda de que su estabilidad fuese posible, ademas viendo que éran quinze Jovenes masones los que se proponian á ella. Su aparicion formidable, apesar de la lucha que ha tenido que sostener contra una vieja preocupacion, dió marjen á interpretaciones diversas; mas, la verdad triunfó del error . . . y hoi ese Taller, cimentado sobre los principios de la Justicia, se eléva majestuoso á nuestra vista asombrada. Treinta y cuatro Miembros respetables sostienen sus columnas y obligado por la fuerza de la razon, todos,

todos tenemos que contribuir á su engrandecimiento.

Esta Respetable Lógia cumpliendo los mandatos de la verdadera Masoneria abrio sus puertas á todos los masones sin distincion de Ritos ú otras separaciones anti-sociales anejas del verdadero espirito masónico.

La edad del oro apareció en ese recinto i allí, allí tuvimos la dicha de pasar el mas ameno dia que se puede desear. El orden Masónico reinaba por todas partes; la verdad partiendo de la boca del Venerable Maestro aclaraba todas las dudas. Orden.... Luz.... verdad se disputaban solo el terreno......... Los trabajos fueron abiertos con la recepcion de un Candidato. La severa Escuela de Platon no enseñaria mejor el deber. El Venerable Maestro llamó la atencion de la Lógia, sobre el objeto de la reunion de ese dia. Un himno solemne hizo resonar las bovedas del Templo; á sus melodiosos acordes cuarenta i cinco voces respondieron AMEN.

El hermano Orador Pro-tempore pronunció un discurso análogo á las circunstancias del dia y obtuvo la felicitacion de la Lógia. Diversos otros discursos fueron pronunciados y todos llenos de verdad y sencillez contentaron á los oyentes.

La ceremonia de obligacion fué llenada; á las cuatro de la tarde el local de la Lógia no podia contener el número siempre creciente de Masones, que se presentaban para acompañar la proseción, que partió á esa hora.— La marcha fué determinada por el orden Mas.·. La música precedida de un Experto sostenia los pasos. El respetable H.·. *Manuel A. Correa* de ochenta y uno años de edad, acompañado de otros dos respetables Cabezas, llevaban la carta Constitutional.— La alegria, el contento brotaba de la cara de todos los Hermanos...... devuelta la proseción, despues de haber anudado la gran cadena, los Hermanos se dispucieron, á los placeres de la mesa. Un esplendido Banquete restableció en los obreros las fuerzas exaustadas por los serios trabajos del dia. En seguida todo fué placer, contento y alegria.... A las nueve de la noche, despues de algun fuego de artificio los asociados se separaron dandose el ósculo de paz.......

UNOS VISITADORES.

OP den 9 dezer vernam ik met diep leedwezen het treurig overlyden, op den 9 November vj. te Vegchel, van myne zeer geliefde dochter WILHELMINA BARBELINA, in den ouderdom van 33 jaren en 9 maanden, Echtgenoot van den Heer H. DE MUNCK, Officier van Administratie tweede klasse, nalatende vier nog jonge kinderen.

Curaçao den 17 January 1851.

WED. H. ROIJER,
geb. EVA EVERTSZ.

OVERLEDEN verleden Woensdag, den 15 dezer, in den ouderdom van 34 jaren en 15 dagen, myn geliefde Echtgenoot de Heer JOHAN SCHORRENBERG, 2de Luitenant by het Bataljon Jagers No. 27.

Curaçao den 17 January 1851.

E. SCHORRENBERG,
geb. VAN EPS.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD—*January.*

10 ven. golet San Vicente, Rodriguez, Jigarote.
13 am. brik Cleopatra, Kent, St. Vincent.
ned. kof Maracaibo, Kool, Rotterdam.
am. golet Henry Nason, Skolfield, N. York.
ned. „ Twee Zusters, Weever, Aruba.
„ „ Hendrina, Taylor, Jamaica.
14 ven. „ Llanera, Montero,
ned. „ Adelaida, van Grieken, Bonaire.
„ „ Antonia, Torres, La Guaira.
15 „ „ Thetis, Snitzer, Sto. Domingo.
„ „ Ma. Louisa, Curiel, Maracaibo.
16 „ „ Clemencia, Henriquez, Po. Cav.
gr. „ Desengaño, Maduro, Po. Cav.

UITGEKLAARD—*January.*

10 ven. golet Amalia, Dominguez.
11 ned. bark Bonaire, Boom.
n. g. golet Ma. Cathalina, Beevers.
14 ned. „ Esther, Montanus.
„ „ Twee Zusters, Weever.
„ „ Brillante, Torres.
15 „ „ Adelaida, van Grieken.
ven. „ Rosalinda, Marte.
ned. „ Essex, de Haseth.
ven. „ San Vincente, Rodriguez.
16 ned. „ Gouv. Elsevier, Hoyer.
„ „ Anna, de Veer.
am. brik Ocean Bird, Farop.
n. g. golet Desengaño, Maduro.
17 ned. „ Clara, Palomino.
„ „ Esther, Vos.
„ „ Clemencia, Henriquez.

In den loop der week zyn uit deze haven naar La Guayra vertrokken: den 13, Z. M. Brik PYL, onder bevel van den Luit. ter Zee 1e. kl. G. VAN VOS, en den 15, Z. M. Brik SPEAWER, onder bevel van den Kapitein Luitenant J. W. F. FRUCHT.

Verleden Zondag, den 12, is van Rotterdam aangekomen, het kofschip MARACAIBO, kapitein W. C. KOOL, en als passagier met hetzelve de Heer J. P. W. 'SGRAEUWEN, Kapitein by de Kompagnie Artillerie in garnizoen alhier.

Berigten uit de jongst ontvangene Nieuw Yorksche Couranten tot 19 December jl.

De boodschap van den President der V. Staten aan het Congres is gedagteekend den 2 December jl. De President begint zyne mededeelingen over de staatsaangelegenheden der V. Staten met eene korte doch gepaste aanhaling der treurige gebeurtenis, welke hem geroepen heeft om het hoogste gezag in den staat te voeren. De V. Staten, zegt hy, zyn met alle natien der wereld in vrede en vriendschap, en er bestaan op het oogenblik geene oorzaken, welke deze vriendschapsbetrekkingen zouden kunnen storen.

De in het jongst verloopene jaar met Brazilien, Chili, Peru en de Sandwich eilanden gesloten handelstraktaten; als mede het traktaat met Groot-Brittannien wegens het graven van een kanaal voor schepen op het grondgebied van Nicaragua, benevens de spoorweg onderneming in Tehuantepec, worden aan het Congres medegedeeld.

De vorderingen tegen het gouvernement van Portugal, waarvan verleden jaar sprake is geweest, zullen in der minne vereffend worden.

Betreffende den ocrlog tusschen Sto. Domingo en Hayti, welke zeer nadeelig werkt op de handels belangen met deze landen, zal het gouvernement der V. Staten alles aanwenden om denzelven vriendschappelyk te doen eindigen.

Van de [illegible] gen tegen het eiland Cuba wordt er geen gewag gemaakt.

Na over de buitenlandsche betrekkingen te hebben gesproken, wydt de President lang uit over de binnenlandsche aangelegenheden en voornamelyk over den financielen toestand van het land, en zegt dat behalve de gewone jaarlyksche uitgaven van den staat er in de volgende twee jaren voorzien moet worden in een bedrag van 8,000,000 dollars, ter afbetaling van een gedeelte der staats schuld, welke staat te vervallen; het zal kunnen geschieden, zegt de President, zonder de toevlugt tot eene nieuwe leening te moeten nemen.

Het volgende is een kort uittreksel van het verslag des ministers van financien der V. Staten.

Gedurende het huishoudelyk jaar van 1 July 1849 tot ultimo Juny 1850, is by de schatkist ontvangen eene som van $ 49,606,713, en uitgegeven $ 43,002,168, zoodat op den 30 Juny vj. er een batig saldo in kas was van $ 6,604,544.

De ontvangsten van het jaar 1850 op 1851 zyn beraamd op $ 54,312,594 en de uitgaven op $ 53,853,597.

De inkomsten zyn geraamd als:

de inkomende regten op.....	$ 45,000,000
verkoop van landen...........	„ 1,967,000
onderscheidene ontvangsten..	„ 625,000
geconsolideerde schatkistbiljett.	„ 116,050
het batig saldo op 30 Juny 1850	„ 6,604,544
	$ 54,312,594.

Uitgaven.

Gedane uitgaven in de eerste 3 maanden, van den 1 July tot 30 Sept. vj.	$ 6,983,432
Begrooting der uitgaven voor de volgende 9 maanden:	
Civiele en diplomatische lyst...	„ 13,719,094
Onkosten op de tolkantoren......	„ 1,500,000
Id. by het verkoop van landen	„ 170,835
Het leger..........................	„ 9,099,716
Fortificatien, wapens, enz.......	„ 2,261,370
Binnenlandsche verbeteringen	„ 327,309
Indiaansche aangelegenheden	„ 4,363,867
Pensioenen..........................	„ 1,380,583
Marine..............................	„ 9,508,858
Interesten der Staats Schuld.......	„ 3,694,321
Afkoop der regten van de leening van 1847........	„ 844,207
	$ 53,853,597.

De staatsschuld der V. Staten bedraagt $ 64,228,238; in het laatst verloopene huishoudelyk jaar is er niet meer dan een half millioen van de schuld afbetaald. In de drie jaren voor den oorlog met Mexico 1842–1845, bedroeg de schuld eene som van $ 76,230,641, gemiddeld $ 25,410,180; gedurende den oorlog klom dezelve tot de som van $ 137,189,666, gemiddeld $ 45,729,788; na den oorlog is dezelve van 1848–1851 gedaald tot $ 125,107,254, gemiddeld $ 41,702,251.

Het blykt uit dat rapport dat de oorlog met Mexico en de verkregene landen, als de gevolgen van denzelven, eene som van $ 217,175,575 aan de V. Staten gekost hebben.

De invoer in de onderscheidene havens der V. Staten wordt voor dit huishoudelyk jaar geschat op 165 millioenen dollars, waarop een bedrag van 38,000,000 voor invoer regten, volgens het bestaande tarief, moet betaald worden. De Minister stelt voor om het stelsel der invoer regten *ad valorem*, waar zulks doenlyk is, te veranderen en specifieke invoerregten in de plaats te stellen; in alle geval ook, wanneer het stelsel van specifieke regten niet mogt worden aangenomen, om als dan de valuatie der ingevoerde artikelen te doen plaats hebben naar de pryzen der Amerikaansche markten, en niet volgens den factuur prys, zoo als thans geschiedt. In het geval wanneer de voorgestelde wyziging en verandering niet kunnen plaats hebben, als dan de invoerregten op een zeker getal artikelen naar evenredigheid der behoefte van den handel en der inkomsten van het land te verhoogen.

De Minister verlangt eene andere verandering in het belang van den handel, namelyk dat de tyd, gedurende welken de koopwaren in de entrepôts mogen verblyven, van een tot drie jaren verlengd worde. Men moet ook, zegt hy, de formaliteiten op de tolkantoren verminderen en de kleine onkosten, welke er door den handel als nog betaald worden, voor altoos afschaffen.

Volgens de laatste volkstelling bezit de stad Nieuw York eene bevolking van 517,849 zielen. De bevolking dezer stad is sedert vyf jaren met 40 percent toegenomen; wanneer deze vermeerdering [illegible] dezelfde [illegible] zal men er by de [illegible] een millioen [illegible] tellen. Over vyf jaren zal het tegenwoordige getal van 517,149, naar rede van 40 percent vermeerdering, 724,988 bedragen; en over 10 jaren 1,014,983. Hier onder zyn niet gerekend de inwoners van Brooklyn, Williamsburg, en de andere aangrenzende dorpen.

In het begin dezer eeuw had Nieuw York eene bevolking van 60,000 zielen; in 1820 was het getal geklommen tot 128,000, dus reeds het dubbelde. In 1830 was dit cyfer 202,000; in 1840, 312,000; in 1845, 371,000 en in 1850 meer dan 500,000. In den tyd van vyftig jaren is deze bevolking acht maal vermeerderd.

Men berekent dat de bevolkiag van Philadelphia en derzelver voorsteden en dorpen 450,000 zal bedragen. Al de opgaven waren nog niet ingekomen.

Het landbouwkundig genootschap van het graafschap Fairfield (Connecticut) heeft eenen prys toegekend aan den Heer Barnum, die op zyn landgoed Iranistan op een akker gronds een getal van 117½ schepel mais had geoogst; zynde het grootste getal dat in dat graafschap op een akker is voortgebragt geworden. Jaarlyks worden er door dat genootschap belooningen uitgereikt aan den landbouwer, die de grootste opbrengst op eenen akker erlangt.

De Heer Barnum is de ondernemer, die met de beroemde zangeres Jenny Lind gecontracteerd heeft naar de V. Staten over te komen. Men merkte hierby aan dat deze bekwame ondernemer zich niet te vreden stelt met geld by de schepels intezamelen, maar hy zamelt ook schepels mais in, die hem belooningen aanbrengen. Het is trouwens geene moeijelyke taak voor iemand, die de kunst verstaat om voor drie te Baltimore gegevene concerten vyftig duizend dollars te winnen.

Werking van de Spaarbank van Curaçao en de met dezelve verbondene Bank van Leening, van den 1 April tot en met den 31 December 1850.

In de Spaarbank werd door 22 verschillende personen, gestort de som van	ƒ 17,941. 00.
Hiervan werd op onderscheidene tyden terugbetaald.......	„ 659. 00.
Aldus bedragen de stortingen op 1 January de som van......	ƒ 17,282. 00.
Door de Bank van Leening werd op 667 verschillende panden uitgezet de som van......	ƒ 12,697. 00.
Hiervan zyn afgelost geworden 234 panden te zamen beloopend met..........	„ 4,848. 50.
Alzoo bedragen de beleeningen op 1 January 1851.......	ƒ 7,848. 50.

Gemengde berigten uit het Zondagsblad.

Haynau-meeting. In de herberg George te Londen werd onlangs eene Haynau-meeting gehouden, waarby de zonderlinge omstandigheid uitkwam, dat in dezelfde kamer, waarin Haynau zich verborg, vyftien jaren vroeger de bloedhond voor geld te zien was, waarvan de beruchte moordenaar Burke zich bediende om zyne offers te vangen. Nu was op dezelfde plaats de stoel ten toon gesteld, waarop Haynau gezeten had, en de bezem, welks steel op zyn rug was stuk geslagen.— Van een pachter uit Noord-Engeland kwam een berigt in, dat hy den man, die den eersten slag had toegebragt, zyn beste vette gans en een guinje gezonden had, op dat hy zich op kersmis ter eere van oud-Engeland eens te goed mogt doen.

Knap gehandeld. Een engelsch dagblad deelt de volgende zonderlinge levensgeschiedenis mede van den engelschen bankier Labouchère. In 1822 was hy kantoorbediende by de heeren Hope te Amsterdam, en werd door zyne patroons naar Londen gezonden, om met den beroemden bankier, lord Baring, eene leening te negociëren. Hy gedroeg zich in die zaak zoo behendig en yverig, dat hy de opmerkzaamheid van Baring tot zich trok. Op zekeren dag zeide hy tot den lord: "Gy hebt eene bekoorlyke dochter, wilt gy my hare hand toestaan?" "Jong mensch," was het antwoord, "geen scherts! ik mag u gaarne lyden, maar hoe zou miss Baring de vrouw van een eenvoudig koopmans-klerk kunnen worden?" "Maar" hernam Labouchère, "indien ik nu deelgenoot was van den heer Hope?" "Dat verandert, en zou het onderscheid van stand een weinig verminderen." De heer Labouchere keerde naar Amsterdam terug en zeide tot zyn patroon:— "Ik moet uw compagnon worden!" "Myn vriend, waaraan denkt gy! gy hebt geen geld en..." "Maar indien ik een lid van lord Baring's familie was?" "Drommels, in dat geval zou ik u terstond een deel in myne zaken geven." Op grond van de twee beloften ging Labouchère weer naar Engeland, en twee maanden later huwde hy met miss Baring, omdat hy de belofte van den heer Hope had, om een deel in zyne zaken te krygen, zoodra hy met haar getrouwd was, en hy werd deelgenoot van den heer Hope, omdat hy met miss Baring gehuwd was.

Zonderlinge proefnemingen met het electro-magnetismus. Doctor Page te Washington stelt dezer dagen een nieuw geheim van het electro-magnetismus ten toon. Hy wendt het namelyk aan als beweegkracht. Hy laat een yzeren staaf, van honderd en zestig ponden, zonder ondersteuning als een veder in de lucht dansen, op eene hoogte van ongeveer tien duim. Hy beweert, dat er geene moeijelykheid zou bestaan om een gewigt van honderd ton op te ligten en het door eene ruimte van honderd voeten te doen bewegen, met de noodige aparaten. Hy trekt ook eene groote uitbarstings-kracht uit zyn magneet. Hy heeft eene machine vervaardigd van vyfhonderd paardenkracht, die met goed gevolg werkt, met minder kosten dan stoom, en hoe grooter de machine, zooveel te minder onkosten naar evenredigheid. Deze resultaten zyn niet beslissend; de battery moet verbeterd worden en de proefneming met eene machine van een honderd paardenkracht kan alleen de waarde zyner uitvinding bepalen.

Eene doelmatige instelling. In Wallachye bestaat eene wet, dat, als een reiziger op weg beroofd wordt, de twee naast bygelegen plaatsen, tusschen welke de roof geschied is, aan den beroofde zyn verlies moeten vergoeden.

YANKEES. *(Gissing naar den oorsprong van dat woord.)* Toen in den Amerikaanschen vryheidsoorlog, zekere Jan Kees, een afstammeling der Hollanders, die de eerste grondleggers van den staat van New-York waren, eene (mogelyke nog al gewigtige) rol onder de verdedigers der Amerikaansche onafhankelykheid speelde en de Britten dien naam welligt koddig vonden, werden alle Amerikaansche vryheidshelden daarmede door hen bestempeld, waarby echter de Hollandsche uitspraak der *ee* in de Engelsche *ie* veranderde; de J, ook om der uitspraak wille voor Y plaats maakte en men later, om onderscheid tusschen het enkel- en meervoud te maken, niet *a Yankees* maar *a Yankee* zeide. Dit zal ook wel de oorsprong zyn geweest van het woord *Kees*, voormaals aan de zoogenaamde patriotten hier te lande gegeven en later door de Belgen op al de Hollanders toegepast, ofschoon dezen ook *keesboeren* (de Zuid-Brabanders zeggen *kees* voor *kaas*) door hen werden geheeten.

Eene vrouw die niet gelooft dat zy schoon is, is moeijelyk te vinden, en eene vrouw, die niet weet dat zy schoon is, is in het geheel niet te vinden.

Alle de tranen van alle de wangen der aarde te afwisschen is eene te zware taak voor stervelingen, maar ongelukken te voorkomen ligt niet buiten iemands bereik.

In Ierland woont een Engelschman, die zich verbeeldt dat zyn eene been van eene andere godsdienst is dan het andere. Niet zelden gebeurt het dat hy een van zyne ongelukkige beenen in heet water steekt, om het voor zyne godsdienstige afdwalingen te straffen.

Een jong mensch verzocht den beruchten Cartouche hem in zyne bende te willen opnemen. "Waar hebt gy gediend?" vroeg hy. "Twee jaar by een procureur en zes maanden by een inspecteur van policie." "Goed," hernam Cartouche, "al die tyd zal u toegerekend worden als of gy by myne bende hebt gediend."

Een dorpschoolmeester vertelde aan zyn predikant dat hy den vorigen nacht in den maneschyn eene vreesselyke duivels-verschyning had gezien. "Hoe zag de duivel er uit?" vroeg hem de predikant. "Als een zeer groote ezel," was 't antwoord. "Dan hebt ge misschien uwe eigene schaduw gezien," hernam de predikant.

"Schilder, 'k wou my zelf eens zien," sprak eene dame tot een portretschilder, "maar ik wou er myn man op zyn verjaardag mêe verrassen, daarom moet hy het niet gaauw herkennen." "Wees dan maar zoo goed," antwoordde de schilder, "my een weinig vriendelyk aan te kyken."

In den *Corsaire-Satan* vraagt een St. Simonist: waarom de hazard spelen verboden zyn en de huwelyken niet.

Een geleerde had een rok aan, waarvan de naad toevallig was gebarsten. "Daar kykt de wysheid uit," sprak een spotboef.— "En de domheid kykt er in," antwoordde de geleerde.

"Waar gaat ge heen?" vroeg een beroemd schryver aan een ander heer. "Ik ga een vriend bezoeken," was het antwoord; "Dan ga ik met u mede; want ik heb nog nooit een vriend gezien."

De speculant Barnum, die met Jenny Lind reist, wil tot elken prys den bezemsteel en de zweep koopen, waarmede de moordenaar Haynau in Londen is afgerost, om die te laten kyken.

Uwe goedheid moet perken en grenzen kennen, anders is het geen goedheid meer.

Huwelyksverbintenissen worden dikwerf gesloten tusschen menschen, die voor de wittebroodsweken een geheel leven krygen van roggebrood.

Een apotheker, die zyne kinderen nooit genoeg te eten gaf, vroeg eens aan tafel aan zyn zoontje: "Jongen, wat wilt gy worden?" "Verzadigd, vader," antwoordde het kind.

Een arme bedelaar in Amsterdam gaf zyne dochter ten huwelyk. "Wat kunt gy haar meêgeven?" vroeg een zyner kennissen. "Twee provinciën," antwoordde hy, "Groningen en Vriesland; want daar heb ik nog niet gebedeld."

Op een kantoor waren drie broeders werkzaam, en zy heetten Dag. Op zekeren tyd presenteerde een vreemdeling een wissel op het kantoor, en kreeg ten antwoord: "Wacht maar tot de jongste Dag komt!" "De jongste dag?!" vroeg de vreemdeling verbaasd, "zoo lang kan ik niet wachten!" De komst van den kassier hielp hem uit zyne onzekerheid.

Jean Jacques Rousseau zegt: wenschen en hopen houden den mensch staande.

Een hoveling sprak tot zyn vrygevigen vorst: "Gy hebt reeds zoo vele ondankbaren gemaakt, dat ik u verzoek my ook te gelyk met hen op eene lyst te plaatsen."

Een geestelyk heer, die in zyn preek het verstand een toom noemde, waarmede wy onze hartstogten moeten beteugelen, had zich dien eigen avond zoo'n een roes gedronken, dat hy naar huis moest gedragen worden. Den anderen morgen vroeg hem eene dame, die onder zyn gehoor was geweest: "Waar was gisteren-avond uw toom?" "Lieve," sprak hy, "dien had ik ter zyde gelegd, om te kunnen drinken."

"Wat wil je vriend?" vroeg een heer, die met een met gouddraad gestikte muts voor 't venster zat, tot een jongen, die onophoudelyk naar hem stond te kyken. "Wat wil je?" En te gelyk deed hy het venster open. "Je muts van je kop," antwoordde de kleine dief, en de muts meêpakkende liep hy voort.

Een rondreizend goochelaar kwam in eene kleine stad, waar hy voorstellingen wilde geven; want zyn geld was op. "Is hier veel noblesse?" vroeg hy aan den kastelein, by wien hy zyn intrek had genomen. "O ja, genoeg," was 't antwoord. "Kunt gy ze my ook noemen?" "O ja," hernam de kastelein; "ik zal myn schuldboek eens gaan halen, daar staan ze allemaal in."

"Wat is het einde van den mensch?" vroeg een predikant op de catechisatie aan een jongen. "Hoofd en voeten," antwoordde de jongen.

"Is mynheer te huis?" vroeg een winkelier aan de deur van een groot huis. "Neen," antwoordde de bediende. "Maar wanneer zal hy dan te huis komen?" "Ja," was 't antwoord, "als hy niet te huis wil zyn, dan weten wy niet wanneer hy te huis komt."

Engeland is door de godsdienst weêr bitter in onrust gebragt, maar de godsdienst kan 't niet helpen.

Een Jezuit wilde een veehandelaar foppen en vroeg hem hoe vele goden er waren?— Maar de ander antwoordde hem: "'t was te wenschen dat er niet meer Jezuiten dan goden waren."

Een hoog geestelyke zond aan Frederik de Groote *Voorslagen ter verbetering der regering.* Hy kreeg ten antwoord: "Ik heb uwe *Voorslagen* met een aanbevelingsbrief naar den hemel gezonden. Daar hebt gy te regeren. In Pruisen is dit myne zaak."

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manummissie,

DERDE AFKONDIGING.

1850.

No. 189.	Dec. 24.	van de slavin *Hermecilia*, oud 14 jaren, dochter van *Hamillia*, aankomende *Esther de David Henriquez Juliao*.
„ 190.	„ 27.	van de slavin *Victoria*, oud 24 jaren, dochter van *Elisabeth*, toebehoorende aan *Gabrijel Sigiler*.

1851.

„ 1.	Jan. 3.	van de slavin *Sebel*, oud 53 jaren, dochter van *Catrina*, toebehoorende aan *Ribca*, wed. *Benjamin Semuel de Casseres*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hzn.

OPROEPING
EN
WAARSCHUWING.

DE belastingschuldigen aan Grondeigendommen, Hypotheken en Slaven, aan het Personeel en Mobilair, aan Contributie tot Instandhouding der Schuttery over het *derde* en *vierde* kwartaal des afgeloopen jaars, alsmede de debiteuren aan de belasting op Huisbedienden van 1850 á 1851 en aan het Een percent Patentregt over het 3de kwartaal 1850, worden hierby opgeroepen en ernstig aangemaand om het verschuldigde vóór of uiterlyk op den 25sten dezer maand te komen betalen; aangezien na dien dag de lysten van alle onbetaalde posten aan den daartoe bevoegden ambtenaar ter geregtelyke invordering zullen worden ingezonden.

Curaçao den 8 January 1851.
De Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE Jr.

VOORTVLUGTIG

EENE waschslavin met name SUSANNA, zwart van kleur, oud ruim 50 jaren, ryzig van gestalte en door de kinderziekte geschonden. Een ieder wordt, opdat men zich voor de nadeelige gevolgen wachte, gewaarschuwd haar niet optehouden noch te herbergen; terwyl er eene belooning van *f* 20 wordt toegezegd aan hem of haar, die de gemelde wegloopster terugbrengt op de plantagie GASPARITO, zullende zy vry van straf zyn, indien zy uit vryen wil anders van zelve binnen acht dagen terugkeert.

Curaçao den 10 January 1851.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt by deze allen en een iegelyk om op zynen naam of voor zyne rekening aan geen zyner slaven of bedienden eenig crediet te verleenen, zullende hy geene door hen gemaakte schulden betalen; tevens zal hy degenen, die eenig goed uit handen zyner slaven of bedienden in bewaring mogten nemen en houden, verantwoordelyk stellen vóór de schade en nadeelen, welke hy daardoor mogt komen te lyden.

Curaçao den 3 January 1851.
J. AGOSTINI.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.